

[Oluf Pedersen.]

ningsskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond, men at skatten til kommunerne derimod skulle betales.

Der er en ting, som jeg synes der er grund til at erindre sig, og det er, at den socialdemokratisk-radikale regering i 1929—30, altså for 20 år siden, her i folketinget stillede og fik vedtaget et forslag på linie med det forslag, retsforbundet har stillet — for 20 år siden —, og så er de ikke engang nu klar til at gå så langt igen. Det kan da ikke være meningen.

Jeg synes, det vil være meget godt, om forslagene går i udval, men lad os få klaret visse ting forinden, så vi ved, hvad talen er om. Er det virkelig meningen, at det socialdemokratiske parti vil advare imod, at der gives adgang for kommunerne til at øge den kommunale grundskyld? Hvis man nemlig vil være enig med os i, at der bør gives denne adgang, kan man måske finde en anden form, men så må man i alt fald, såvidt jeg kan se, tiltræde princippet.

Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed, venstres ærede ordfører, syntes, at det var inkonsekvent, at man ikke ville respektere de vurderinger, som fandt sted, også når der skete stigninger. Det er jeg forsåvidt enig med det ærede medlem i, blot er der den forskel, at retsforbundet anser bygningskat for en dårlig skatteform, og det er derfor vi går derimod, men vi anser det ikke for urimeligt, at grundskylden stiger. Jeg mener, at det, der her bør ske, ikke alene er, at man bøder på visse mangler, men at man også prøver på at forme en ny udvikling.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf var bange for, at der ville gå beløb tabt. Det drejer sig ikke om så store beløb. Nu har finansministeren ikke givet noget tal, men jeg vil regne med, at det for statens vedkommende vil dreje sig om, at der skal gives afkald på ca. 3 mill. kr. om året, og for den fælleskommunale udligningsfond om ca. 7 mill. kr. Det kan måske være lidt større beløb, men såvidt jeg kan se af de tal, der foreligger om den nye vurdering, skulle det ikke være meget forkert, at det drejer sig om ialt 10 mill. kr. eller 3 mill. kr. for statens vedkommende, så dækningen kunne man nok klare uden større vanskeligheder.

Så var der det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det ærede medlem ville have, at når man gik over til øget grundskyld, skulle man sikre, at det ikke gik ud over de små indkomster, såvidt jeg forstod,

ligesom det ærede medlem var meget bekymret for, at man ikke tog ekstraafgiften af bygningerne, sådan som man gør efter den bestående lov. Det ærede medlem skal ikke glemme, at den formuestigning, der finder sted som følge af den nye vurdering, vil vedkommende formue-ejer komme til at betale formueskat af, ligesom der må betales skat af alle andre formuestigninger. Hvis man derimod fastholder, at der skal betales efter den nye vurdering for bygningerne, kommer man både til at betale øget skat af bygningsværdien og øget formueskat, altså dobbelt beskatning. Det er helt urimeligt, at visse formuer, f. eks. i malerier, kan slippe helt fri, medens andre formuer skal betale formueskat, og endelig nogle formuer, som anbringes i fornuftige ting som bygninger, skal betale dobbelt skat. Det er helt meningsløst, og det synes jeg man hellere her i tinget skulle få flertal for at få ændret.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var ikke uenig i retsforbundets motiver. Normalt siger det kommunistiske parti, at det er tilhænger af grundskyld, men det er, ligesom det ikke rigtig vil drage konsekvenserne. Hvad er det vort forslag på dette område går ud på? Det går ud på at give kommunerne adgang til at øge den kommunale grundskyld og mindske de personlige skatter, det vil sige, at noget sådant skal vedtages ude i befolkningen. Nu kan det godt være, at det er svært for det ærede medlem hr. Alfred Jensen sådan at gå ind for folkestyre — det kunne jeg såmænd tænke mig —, men for alle andre partier synes jeg det er helt ligetil, at man giver kommunerne denne adgang til selvstyre. Andet drejer det sig ikke om. Det drejer sig ikke om, at man forøger grundskylden, det drejer sig kun om, at man giver kommunerne adgang til at øge den, at man overlader til befolkningen lokalt at træffe bestemmelse.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) erklærede på den ene side, at han var tilhænger også af de forslag, der var stillet af retsforbundet, men samtidig forekom det mig, at det var, ligesom det ærede medlem sagde: men hellere de radikales forslag. (*Jørgen Jørgensen [Lejre]: . . . end ingenting!*). Ja, det er det, jeg ikke rigtig kan forstå, for når der her i tinget i alt fald er et stort flertal for en lovgivning på linie med den, vi har foreslået — og det må jeg have lov til at gå ud fra efter det, der er fremsat under denne debat —, hvorfor skulle man så ikke gøre det? (*Jørgen Jørgensen [Lejre]: Det gør vi også!*). Ja, men det kan vi dog, hvis vi vil. Det er da ikke så stor en historie